

gerejser planlægges meget nøje, og det er flygtningene selv, der udpeger det land, de ønsker at flygte til. Forslagsstillerne finder ikke, at det er i overensstemmelse med flygtningekonventionens intentioner om, at flygtninge flygter *fra* noget og ikke *til* et bestemt land.

Flygtningestrømmen ledes i højere og højere grad af professionelle menneskesmuglere, der udnytter fattigdomsflygtningenes drøm om en bedre tilværelse. Det kan man ikke bebrejde fattigdomsflygtningene, men man kan bebrejde det danske system, at der ikke for længst er taget højde herfor.

De danske flygtningeregler bygger på en forudsætning om, at en flygtning straks ved grænsen, hvor han er kommet i sikkerhed, anmoder om asyl. Dette er imidlertid efterhånden snarere undtagelsen end reglen. I stedet dukker asylsøgerne op i Sandholmlejren uden parpirer og med indstuderede forklaringer om, hvorfra de kommer, og ad hvilke ruter de har rejst.

Undersøgelser hos politiet har vist, at adskillige asylsøgere er rejst fra andre europæiske lande, hvor de er blevet nægtet asyl. Politiet har mange gange til dagspressen udtalt, at der ikke er de fornødne ressourcer til at tackle det problem.

Forslagsstillerne finder, at det af hensyn til den præventive effekt og den folkelige forståelse er helt afgørende, at der afsættes ressourcer til politiet til at optræve den organiserede indrejse i Danmark og i det hele tage bekæmpe indrejsemisbruget. Så længe asylsøgere ved, at de er i sikkerhed i Danmark og omgående er sikret forsørgelse efter dansk niveau, og ved, at det kan betale sig at trække tiden ud, vil der være asylmisbrugere.

Den tidligere indenrigsminister har gang på gang i medierne ladet forstå, at der vil blive grebet ind. Men der er intet sket. Tværtimod har indenrigsministeren over for Retsudvalget givet indtryk af, at ministeren slet ikke er vidende om, at kun få asylsøgere henvender sig ved grænsen. Dette har været særligt åbenbart i de tilfælde, hvor ministeren over for offentligheden har givet urigtige oplysninger om, hvad Danmark kunne foretage sig, såfremt bosniske asylsøgere fra Tyskland ville begynde at rejse til Danmark. Den tidligere indenrigsminister har således udtalt i tv, at disse asylsøgere umiddelbart ville kunne udsendes til Tyskland. Dette er imidlertid ikke rigtigt. Såfremt tusinder af bosniske flygtninge fra Tyskland henvender sig i Sandholmlejren og nægter at oplyse, hvorledes de er kommet til Danmark, vil de ikke uden videre kunne sendes tilbage til Tyskland.

Ad 7

Integrationen slår alt for ofte fejl. Det skal understreges over for herværende udlændinge, at integra-

tionen først og fremmest er deres eget ansvar. Umyndiggørende projekter skal fjernes.

De økonomiske midler, der i dag går til Dansk Flygtningehjælp til integration, bør overføres til kommunerne. Dansk Flygtningehjælp kan så fortsætte som den private organisation, den engang var.

Det er ikke rimeligt, at anerkendte flygtninge, der måske i årevis har siddet i Røde Kors-lejre, ved tilde- ling af opholdstilladelse ikke omgående kan blive integreret af den kommune, hvor de har fået bopæl. I dag forestår Dansk Flygtningehjælp integrationen. Dette er et overflødig led, der tvinger flygtningene til at indgå i et nyt overflødig sagsbehandlerapparat, der kan forsinke integrationen og flygtningens forståelse for, at det er kommunen, der er tilhørsstedet. Det foreslås derfor, at kommunerne ikke blot får en general ret, men tilskyndes til at overtage integrationen og modtage de midler, der hidtil er blevet kanaliseret til Dansk Flygtningehjælp. Dansk Flygtningehjælp kan herefter f.eks. vedrørende sprogundervisning i konkurrence med andre få mulighed for at indgå entreprenøraftaler med kommunerne.

Ad 8

“Bistandssystemet, hvor vilkårligt det i øvrigt måtte være, er gennemført af hensyn til danskerne og ikke for at løse flygtningenes finansielle problem. Fuldt og helt at sidestille dem med danske bistandsmodtagere hjælper i hvert fald ikke på den folkelige forståelse hos de mange danskere, der lever af offentlig forsørgelse.” Citat fra en leder i Ekstra Bladet den 22. marts 1995.

Med respekt for internationale konventioner m.v. ønsker forslagsstillerne at rejse en debat om offentlige ydelser til udlændinge, herunder hel eller delvis egenbetaling.

Det foreslås, at alle udlændinge skal følge danskundervisning for overhovedet at få del i det danske velfærdssamfund, og at de selv helt eller delvis bør betale for danskundervisning, tolkebistand og modersmålsundervisning. Alt for mange udlændinge kan ikke dansk efter længere tids ophold her, og en form for egenbetaling vil virke som en tilskyndelse til at lære dansk hurtigst muligt.

Forslagsstillerne stiller spørgsmål ved udlændinges ret til omgående at kunne modtage bistandshjælp på lige fod med danskere, der i mange år har bidraget til samfundet. Det er helt urimeligt, at folkepensionister, der i en menneskealder har bidraget til det danske samfund, får væsentligt lavere ydelser end udlændinge, der lige har fået opholdstilladelse.

Forslagsstillerne har bemærket, at Det Radikale Venstre har foreslået en særlig integrationsydelse for udlændinge i stedet for udbetaling af bistandshjælp.